

1 Our Shiur began with the Gemara continuing that which we learned at the end of the previous Daf;
 - לא הותרו פסי ביראות אלא לבהמת עולי רגלים בלבד
 The Shiur were only allowed to water their animals of the people who are coming to Yerushalayim for YomTov.
 The Braisa continues;
 - אבל אדם מטפס ועולה מטפס ויורד
 A person may not rely on פסי ביראות to take his own drink, but must climb down into the well and drink there. It turns out that even though פסי ביראות only works for חיים, spring water that is fit for human consumption, we don't allow people to take advantage of פסי ביראות for their own drinking.
 - גופא - the ברייתא adds; Where he's not holding the animal -
 - ממלא הוא ושופך לפני הבהמה
 he may not hold the bucket while the animal drinks from it, but must pour it in front of the animal, and it will drink on its own.

2 The Gemara asks:
 - מה הועילו ראשה ורובה של פרה
 why would we require the majority of the animal to be inside the enclosure if we are not holding the bucket anyway?
 אביי answers that in normal cases we may hold the bucket while the animal drinks, and therefore, we require ראשה ורובה פרה to be inside the פסין.
 The ברייתא which said we may NOT hold the bucket is speaking of a totally different case.
 - איבוס העומד ברשות הרבים... וראשו אחד נכנס לבין הפסין
 a trough located in רשות הרבים, but large enough to be an independent היחיד, that juts into the area enclosed by the פסין, while the animal is in an enclosure on the other side of the trough, a היחיד.
 Theoretically, he would be allowed to bring the bucket of water from the well - a רשות היחיד - through the enclosed area - a רשות היחיד - to the side of the trough which is inside the פסין - hold the bucket over the trough - a רשות היחיד - while he walks around through the רשות הרבים - and waters the animal whose head is over the trough.

3 However, this was forbidden by the Chachamim, out of concern that while he's standing in the רשות הרבים watering the animal, he might put the bucket down in רשות הרבים, to repair a just noticed defect in the trough. It is in this case that the Braisa said that he may not water the animal while holding the bucket. He must pour the water into the trough, or at least put the bucket down in the trough and the animal will drink on its own.

1

לא הותרו פסי ביראות
 אלא לבהמת עולי רגלים בלבד

אבל אדם מטפס
 ועולה מטפס ויורד

ממלא הוא ושופך לפני הבהמה
 He may not hold the bucket...
 ...pour it in front of the animal

ושותה מאליה

2

מה הועילו
 ראשה ורובה של פרה
 We are not holding the bucket anyway?

אביי

In normal cases
 we may hold the bucket
 Therefore, we require
 ראשה ורובה של פרה

3

ברייתא
 איבוס העומד ברשות הרבים
 וראשו אחד נכנס לבין הפסין

רשות היחיד
 רשות היחיד
 רשות הרבים

He might put the bucket down in רשות הרבים

4 The Gemara continues with two versions of the following statement:
 - אין בורגנין בבבל ולא פסי ביראות בחוץ לארץ -1-
 As Rashi explains;
 אין בורגנין are these small huts made for the watchmen of the city. The בורגנין in בבל cannot be considered as houses that are within 70 and 2/3 אמות of a town extending the borders of a town for the purpose of measuring the שבת תחום from there, because in בבל floods are quite common, and they will wash away these huts.
 However, בורגנין in חוץ לארץ - in other countries do serve this purpose. ALSO There is no rule of פסי ביראות in חוץ לארץ - in countries other than בבל and ארץ ישראל, because there are no students traveling from place to place who need them outside. פסי ביראות were allowed only לדבר מצוה - for those travelling for the purpose of a Mitzvah - such as עולי רגלים - or to study Torah.

5 To summarize;
 אין בורגנין applies in ארץ ישראל and חוץ לארץ - but does not apply in בבל.
 פסי ביראות applies in ארץ ישראל and בבל - but does not apply in חוץ לארץ.
 -2- The second version is as follows:
 אין בורגנין ופסי ביראות לא בבבל ולא בחוץ לארץ -
 There is no הלכה of בורגנין in בבל because of common flooding, or in חוץ לארץ because the huts are commonly stolen.
 There is no הלכה of פסי ביראות in בבל because water is plentiful - therefore we don't need special leniencies, nor in חוץ לארץ because there aren't many Torah students who travel and need it.
 To summarize: Both Halachos apply only in ארץ ישראל.

6 אמר רב חסדא דריש מרי בר מר -
 The Gemara cites two דרשות from רב חסדא in the name of בר מר מר:
 First, when measuring the size of the תורה, Dovid, Iyov and Yechezkel were unable to quantify it, but זכריה בן עדיו said that he saw a scroll that was folded over, which was ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה - a length of 20 אמות by a width of 10 אמות, written on both sides. When unfolded - and accounting for the writing on both sides it would measure 40 by 20 אמות of writing, or 800 square אמות, using Hashem's אמות. The entire שמים is only זרת, or a quarter of a square אמה according to ישעיהו הנביא. This means that the Torah is 3200 times larger than שמים.

4

1

ולא פסי ביראות בחוץ לארץ

אין בורגנין בבבל

ארץ ישראל חוץ לארץ

בבל

ארץ ישראל חוץ לארץ

5

2

אין בורגנין ופסי ביראות לא בבבל ולא בחוץ לארץ

ארץ ישראל חוץ לארץ

בבל

ארץ ישראל חוץ לארץ

6

אמר רב חסדא דריש מרי בר מר

1

When measuring the size of the תורה

Torah is 3200 times larger than שמים

7 Second, when the פסוק in ירמיהו talks about שני דודאי תאנים - two pots of figs, it means that the צדיקים גמורים will go into בבל first, followed by the רשעים גמורים, but ultimately אלו ואלו עתידין שיתנו ריח - both groups will have a pleasant fragrance, as the Posuk states ריח הדודאים נתנו ריח.

7

2

When the רבמיהו in פסוק talks about שני דודאי תאנים

צדיקים גמורים
will go into בבל first

רשעים גמורים
אלו ואלו עתידין שיתנו ריח

הדודאים נתנו ריח

8 דרש רבא - The Gemara cites four different דרשות of Rava:
 -1- First, Rava explains a פסוק in שיר השירים as follows:
 הודואים נתנו ריח - Refers to בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא - innocent young boys who never sinned.
 ועל פתחינו כל מגדים - Refers to בנות ישראל - Jewish women who either keep their husbands aware of their status, or are faithful to their husbands. The פסוק also speaks of חדשים גם ישנים - which refers to new איסורים דרבנן that we have accepted upon ourselves in addition to the older הלכות of the תורה.

8

דרש רבא...

1

הדודאים נתנו ריח

בחורי ישראל
שלא טעמו טעם חטא

ועל פתחינו כל מגדים

בנות ישראל
Who keep their husbands aware of their status or are faithful to their husbands

חדשים גם ישנים
in addition to the older הלכות of the תורה *איסורים דרבנן that we have accepted*

9 -2- Second, Rava derives from a פסוק in קהלת - ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה - that we should be זהיר בדברי סופרים יותר מדברי תורה because דינים דאורייתא than we are about דינים דרבנן, because anybody who violates על דברי סופרים חייב מיתה דינים דרבנן is liable to death.
 In connection with the theme of the importance of דינים דרבנן the גמרא tells a story of ר' עקיבא when he was old and in jail, and ר' יהושע הגרסי would bring him water every day. One day half of it was spilled and ר' עקיבא was still careful to use the water to wash ידים before eating, even though he would not have enough water for drinking.

9

2

ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה

זהיר בדברי סופרים יותר מדברי תורה
אל פורגי אף דברי סופרים חייב מיתה

10 Parenthetically the גמרא mentions that when שלמה המלך instituted עירובין and נטילת ידים a קול came out and complimented his wisdom by stating: בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני.

10

When שלמה המלך instituted עירובין & נטילת ידים
 A קול came out...
 בני אם חכם לבך
 ישמח לבי גם אני

11 -3- Third, דרש רבא - Rava explains פסוקים in שיר השירים that refer to going out to the field and checking on the vines and pomegranates, to be referring to the Jewish people telling Hashem to judge us based on our תלמידי חכמים who serve Hashem despite great poverty.

11

3
 דרש רבא
 שיר השירים in פסוקים that refer to going out to the field & checking on the vines and pomegranates
 Jewish people telling Hashem to judge us based on our תלמידי חכמים

Parenthetically, the גמרא mentions; אמר שלמה על כל דבר ודבר של תורה שלשת אלפים משל - Shlomo gave 3000 parables on each הלכה in the torah, and 1005 reasons for each דבן דרבנן.

12 -4- Finally, דרש רבא - Rava taught that Shlomo taught the Torah with סימני טעמים - the TROP, and explained it using analogies. The דינים דרבנן that he introduced helped uphold the דינים דאורייתא in the same way that handles help utensils to be held.

12

4
 דרש רבא
 Shlomo taught the Torah with סימני טעמים
 דינים דרבנן helped uphold the דינים דאורייתא

13 The Gemara continues with a פסוק in שיר השירים; מר עוקבא - literally, curly locks of hair, but מר עוקבא understands it to mean שיש לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות - We can learn from each crown on the Torah's letters, piles and piles of הלכות. The פסוק continues; שחורות כעורב - literally, black like a raven, but מר עוקבא understands it to be saying - This level of Torah knowledge can only be found - במי שמשכים ומעריב עליהן לבית המדרש - One who comes early and leaves late from the בית מדרש. As Rashi explains; שחורת is similar to שחורות, ערבית is similar to כעורב.

14 רבה אמר במי שמשחיר פניו עליהן כעורב - One who blackens his face like a raven's face from learning so much.

רבה אמר במי שמשים עצמו אכזרי על בניו ועל בני ביתו כעורב - One who is cruel to his children like a raven, by using all his time to learn תורה, as רב אדא בר מתנא who told his wife that their children can scrounge for wild vegetables while he is away in ישיבה.

13

קוצותיו תלתלים

שיש לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות

שחורות כעורב

This level of Torah knowledge can only be found

במי שמשכים ומעריב עליהן לבית המדרש

רש"י

שחורות כעורב

שחורת ערבית

14

רבה אמר

במי שמשחיר פניו עליהן כעורב

רבא אמר

במי שמשים עצמו אכזרי על בניו ועל בני ביתו כעורב